

tă încă, din păcate, de epigonism filial) a lui Florin Piersic jr.

Au fost și apariții deocamdată neconcludente, dar posibile: Antonie Ionuț, Dana Dembinski, Pătru Marin, Marian Despina, Marian Ghenea. Au fost și altele, concludente în sens negativ: Manuela

Hărăbor și Bogdan Ghițulescu. Dar să nu ne grăbim. Adevăratele examene de abia acum vor începe. Le așteptăm, conștienți că doar cei cinci ani de studenție și cei încă cincizeci de meserie au puterea să transforme o promisiune în certitudine. (Corina ȘUTEU)

Studioul tinărului actor

Revista Teatrul organizează, în colaborare cu Ansamblul Artistic al U.T.C., un Studio al tinărului actor, menit a valorifica talentul tinerilor actori din întreaga țară.

Pe scena studioului pot fi prezentate recitaluri individuale sau de grup, bazate pe texte din repertoriul aprobat sau pe texte de proză și poezie clasică românească. Aceste spectacole pot fi realizate de către tineri actori, în regie proprie sau sub îndrumarea unor regizori. Spectacolele vor avea loc la Sala Studio a teatrului „Nottara”, lunar, în prima zi de luni, cu participarea criticii de specialitate, a

unor personalități din domeniul teatrului, urmînd ca alte reprezentații ale recitalului propus să fie hotărîte ulterior (recitalul putînd fi preluat, eventual, de către teatre).

Toate cheltuielile de deplasare vor fi suportate de către studio. Coordonatoarea studioului din partea revistei Teatrul este Corina Șuteu.

Vă rugăm să ne transmiteți în scris sau telefonic dorința de a lua parte la această acțiune, specificînd datele principale (titlul recitalului, distribuția și data aproximativă cînd ar putea fi prezentat).

Carnet A.T.M.

Turneul întreprins de Teatrul Dramatic din Constanța la București, între 3 și 9 aprilie, a făcut obiectul unei dezbateri profesionale la sediul A.T.M., vineri 7 aprilie. Au fost discutate spectacolele Trăsura la scară de Mihail Spîrescu (regia — Mona Chirilă, scenografia — Irina Dimiu), Mincinosul de Carlo Goldoni (regia — Tudor Chirilă, scenografia — Eugenia Tărășescu Jianu), Vinătoarea de rațe de Alexandru Vampilov (regia — Andrei Mihalache; decoruri — Ion Țițoiu; costume — Maria Peici) și recitalul Ștefania (scenariul și interpretarea — Minodora Condur). Direc-

torul teatrului, Eugen Mazilu, a făcut un succint expozeu asupra activității teatrului și a proiectelor sale repertoriale pe anul în curs, incluzînd și spectacolele de teatru antic ale stagiunii estivale. Margareta Bărbuță, Victor Parhon Dinu Kivu, Valeria Ducea, Emanuel Enghel și Sorana Coroamă, care a condus lucrările acestei întîlniri profesionale, au analizat calitatea spectacolelor prezentate și orientarea repertorială a teatrului, subliniind faptul că acesta se află într-un moment fast al existenței sale, marcat de prezența celor trei ti-

neri regizori — Andrei Mihalache, Mona Chirilă și Tudor Chirilă. (V. HÂNCU)

În zilele de 15 și 16 aprilie a.c., o delegație A.T.M., condusă de președinta asociației, Dina Cocea, a efectuat o deplasare în orașul Galați. Cu această ocazie, au fost vizionate spectacolele Turandot de Carlo Gozzi și Don Juan de Molière, ambele în regia lui Victor Ioan Frunză și scenografia Adrianei Grand.

Cu ocazia premierei la Don Juan, a fost lansat volumul de versuri al esteticianului Ion Toboșaru, Ducatul cedrilor de seară, prezentat de criticul și istoricul literar Ion Zamfirescu. De asemenea, a fost lansat caietul Antract, realizat de revista Teatrul în colaborare cu Teatrul Dramatic din Galați.

După premieră, au avut loc discuții ale criticilor cu actorii, regizorul și scenografa. În cuvîntul lor, Dina Cocea, Natalia Stancu, Ion Toboșaru, Sorana Coroamă Stanca au analizat viziunea lui Victor Ioan Frunză asupra piesei Don Juan, apreciînd-o drept una dintre cele mai originale și mai complexe (C. STANCA).

O noutate

Teatrul din Sibiu este, poate, singura instituție de acest fel de la noi care e utilată cu un mic studio video (camere video, masă de montaj-mixaj electronic, monitoare și cite altele!). Merituosă inițiativă a secției germane din acest teatru se va răsfrînge benefic asupra întregului colectiv: curînd, Teatrul din Sibiu va oferi publicului, istoricilor, criticilor dramaticei și exegeților, video-casete cu toate spectacolele realizate de actorii trupei. Deja Burghezul gentilom, în re-

dia lui Mihai Constantin Rănin, s-a bucurat de acest privilegiu. Prezența unui astfel de studio-video stărnește emoții culturale și apetitul pronosticurilor. Grație aparatului electronic, actorii se vor vedea pe ei înșiși „la lucru”, pe scenă. Va însemna aceasta un pas înainte spre maxima măiestrie profesională? Va fi imaginea video un argument în favoarea vizunii și „truvaiurilor” regizorale? Cel puțin teoretic, da. Experiența noastră de videofilii trage, însă, un semnal de alarmă: între spectacolul de pe scenă și cea mai profesionistă înregistrare video e o diferență incredibil de mare, o diferență dezamăgitoare: înregistrarea e catastrofal

de exactă și de... stoarsă de tensiunea indefinibilă provocată spectatorului de reprezentăția văzută pe viu! Spectacolul de teatru trebuie să suporte o prelucrare cinematografică pentru a fi pe micul ecran ceea ce a fost el pe scindură! Dar, atunci, se mai poate pune semnul identității între cele două? Critica dramatică, estetica teatrală, vor lua o altă turnură? Posibil, dar puțin probabil de bănuț ce se va petrece înăuntrul lor. Oricum, se vor tulbura multe ape înaintea unei alte limpeziri curistice. Dar cistigul cel mai de seamă al videotecii este faptul că va deveni argumentul peremptoriu că teatrul nu poate dispărea niciodată! (I. Z.)

mulat pe parcursul anilor de studiu, studenții trebuie să pună în practică în fața publicului. Studentul în medicină, de exemplu, merge la spital, ia parte la consultarea bolnavilor, până când, într-o zi, ajunge singur să ia decizii. La noi „spitalul” este Studioul de teatru unde studentul se întâlnește cu cei de care nu se va mai despărți niciodată: „bolnavii” care sin-teți dvs. Și dacă el vă va „lecui” înseamnă că noi ne-am făcut datoria.

Cele două spectacole montate de noi prezintă două modalități deosebite de a aborda un text dramatic, fiecare din texte având dificultățile lui.

Ne-am convins și noi de acest lucru, văzând cele două spectacole, a căror regie tinde, ce-i drept, să-l „lecuiască” pe spectator de teatru. Drept care, precizându-ne punctul de vedere, nu înseamnă decît că și noi ne-am făcut datoria.

Avizier

La Teatrul „Notara” :

Micul infern de Mircea Ștefănescu a trecut de a 458-a reprezentație, avînd în fruntea distribuției pe Silvia Dumitrescu-Timică ● Pensiunea doamnei Olimpia de I. D. Șerban (282 reprezentații) ● Acești îngeri triști de D. R. Popescu (214) ● Karamazovii după Dostoievski (213).

Conceptul „gnoti seauton” și sentimentul înșurubării

Pornind de la faptul că și Teodor Mazilu, „ca toți marii scriitori”, ar fi avut „vocația pe care anticii greci au numit-o atît de inspirat — gnoti seauton, cunoaște-te pe tine însuși”, conf. univ. dr. Eugen Nicoadă, în caietul-program al spectacolului Mobilă și durere, de la I.A.T.C., va conchide nu mai puțin inspirat: „Mazilu și-a creat lumea sa — atît de bogată în tipuri

originale și surprinzătoare în același timp, în care particularul și general-umanul se interferează fecund — avînd un pronunțat sentiment al înșurubării în destinul obștesc al fiecărui om”. Așteptăm, firesc, și alte exegeze ale distinsului universitar, care să valorifice fecund noua „grilă” de lectură și înțelegere a operei mazi-liene, prin sentimentul înșurubării.

Comparații sugestive și precizări necesare

Amintitul caiet-program la Mobilă și durere conține și un edificator cuvînt „către spectator” al profesorului Dem. Rădulescu: „După spectacolul cu Steaua fără nume, una din capodoperele literaturii dramatice românești, studenții de anul IV abor-

dează un text de altă factură, al unui alt valoros dramaturg român — Teodor Mazilu.

Deci ne aflăm ca studiu în continuarea celor trei ani, cu deosebirea că examenul are loc în ultimul an de studiu în fața publicului. Tot ce au acu-